

ĐƯA CON VÀO HƯỚNG ĐẠO

Khi cậu con trai út của tôi vừa lên 6 tuổi, tôi đã nghĩ đến việc đưa cháu vào một hội đoàn cho cháu làm quen dần với tập thể và dần dần trong các sinh hoạt chung. Vì anh của cháu hiện đang là Hướng Đạo Sinh ngành Thiếu và tôi rất tin tưởng vào Phong Trào này nên tôi cũng muốn cho cháu út đi theo anh.

Thế là một buổi sáng tôi đưa cháu đến Liên Đoàn Trường Sơn xin gia nhập. Đúng vào lúc này có nhiều em đang sinh hoạt thật vui. Nhưng cháu lại nhất không chịu vào. Sợ lắm! Dễ thế nào cũng lắc đầu lia lịa! Dễ nữa, ôm chân mẹ mà gần như thút thít !

Ấy thế mà chỉ sau một thời gian ngắn, con trai tôi, tên cháu là Lê Minh, đã chính thức trở thành một Sói con của Phong trào Hướng Đạo. Tôi cứ hay nghĩ: tại sao lại được nhanh như thế nhỉ ? Chính là nhờ vào các Trường. Các

Trường am hiểu tâm lý các em, vừa khéo, lại vừa chu đáo, ân cần.

Mấy lần đầu tiên đi sinh hoạt, tôi thường nhắc cháu và chuẩn bị mọi thứ cho cháu. Rồi chẳng bao lâu, cháu lại nhắc mẹ cháu! Nhìn cháu, còn bé lắm, tươm tất trong bộ quần áo Hướng Đạo, trong lòng tôi vừa vui vừa cảm thấy yên tâm. Cháu đã tự cho áo vào trong quần, tự đi lấy khăn, giày, và khi về nhà tự xếp dọn cũng khá gọn gàng! Chứ không còn lung tung mỗi thứ một nơi nữa !

Tôi chân thành nhớ ơn các Trường. Các Trường đều có tấm lòng với các cháu. Trường của con trai tôi, một hôm kể rằng có đêm đi quan sát lều trại để bảo đảm an toàn cho các em, thấy Lê Minh và ba em khác co người lại mà ngủ say sưa, thật thương quá ! Trường cũng kể, có một khoảng thời gian trước đây, Lê Minh đi họp, khi thì quên cái khăn quàng, khi thì quên cái mũ... đến lúc hỏi mới ngẩn cả người ra, trông thật kháukhinh và thương quá ! Tôi biết khoảng thời gian này tôi bận phải nhờ chị cháu lo cho cháu.

Các Trường đã thường xuyên quan tâm đến các cháu và thân tình với các cháu như trong cùng một mái ấm gia đình.. Tôi cũng nhớ có một lần, tôi nói với anh của cháu đang ở trong ngành Thiếu rằng, trưa nay mẹ nghe con gọi Trường ! Trường ! mẹ không bằng lòng. Trường là anh, là chú, hay là bác con, con phải thưa Trường mới đúng. Thì cậu con quý tử của tôi trả lời tinh bơ : Không, Không, Trường là bạn của con mà !

Tôi đưa hai con tôi vào Hướng Đạo còn có một mục đích này: vào Hướng Đạo Việt Nam. Thực ra, vào Hướng Đạo Hoa Kỳ tiện cho tôi hơn, ở chỗ gần nhà. Đưa hai cháu vào Hướng Đạo Việt Nam để nói tiếng Việt Nam, để các cháu sinh hoạt, học hỏi và gìn giữ được cái cội nguồn của nền Văn Hóa Việt Nam, một nền Văn Hóa có nhiều đặc tính trong đó nổi bật lên nếp sống tình cảm đại gia đình đậm đà chứa chan !

Nguyễn Thanh Phương
Phụ Huynh, LĐHĐ Trường Sơn